

Kratki saveti za snimanje boljih fotografija

U ovom linku daćemo vam nekoliko kratkih i elementarnih saveta koji, ako ih se pridržavate mogu značajno da poboljšaju vaše fotografije.

Neka pozadina ne bude napadna

Pozadina svojim sadržajem ne sme da odvlači pažnju od objekta snimanja. Jednostavna i nenametljiva pozadina ista je objekat. Da biste to postigli, često ćete morati da promenite ugao snimanja ili lokaciju.

Što bliže, to bolje

Postoji nepisano pravilo da što ste bliže predmetu snimanja, fotografija će biti bolja. Približavanje eliminiše nepoželjnu pozadinu koja odvlači pažnju od objekta snimanja. Neka vaše fotografije budu ispunjene jasnim i interesantnim motivom. Pre nego što se približite subjektu, proverite u uputstvu fotoaparata koliko se sa vašim fotoaparatom možete najviše približiti i dobiti oštru fotografiju. Mnogi point and shoot fotoaparati ne mogu da snimaju na udaljenosti koja je manja od 1,2-1,5m

Pomerite objekat snimanja iz sredine kadra

Pokušajte subjekat snimanja da postavite na jednu stranu, a ne uvek na sredinu. Na taj način dobijete dinamičnu kompoziciju koja je interesantnija za gledanje.

Neka i bliski objekti budu deo kompozicije

Kada snimate pejzaže i udaljene objekte, uključite u fotografiju i predmete koji su vam bliže. Bliski predmeti predstavljaju kontrast dalekim objektima i daju fotografiji dubinu i perspektivu.

Stopite se sa okolinom

Kada snimate ljude, potrudite se da ih fotografišete dok rade nešto. Bitno je da ne

KAKO DA fotografirate dugu

Fotografija: [absolutewade](#)

Duga je jedna od prirodnih pojava koja ima moć da vas zaustavi u pokretu kada se odjednom pojavi u vreme kada to najmanje očekujete. Duge su prelepe - ali kako se dugu fotografira? U ovom članku pokušaćemo da damo odgovor na to pitanje.

Pronađite dugu

Ovo je najverovatnije najteži deo celog procesa fotografisanja duge. Njihovo pojavljivanje zavisi od velikog broja uslova i često se pojave bez ikakve najve ili predznaka.

Međutim, budite spremni na pojavljivanje duge ako su ispunjena dva uslova - kiša i sunce koje sija. Iz tog razloga one se često pojavljuju kada se približava oluja, kao i oko vodopada, vodoskoka i sličnih vodenih tvorevina.

Pozadina

Pošto su duge providne jedan od ključnih faktora o kojima morate da vodite računa je da njihova pozadina bude takva da budu istaknute što je više moguće. U idealnoj situaciji treba vam pozadina koja nije prenatrpana i koja sadrži uglavnom tamnije boje (tamni oblaci, planine i slično). Iako nije uvek moguće pronaći adekvatnu pozadinu - možda ćete ustanoviti da možete da promenite ugao pod kojim snimate ili da se fokusirate samo na deo duge koji se nalazi ispred odgovarajuće pozadine.

Kompozicija

Iako su duge prelepe - ono što je okružuje u najvećoj meri utiče na to da li će vaša fotografija duge da se ističe u odnosu na druge. To znači da je veoma važno da pažljivo osmislite vašu kompoziciju kada fotografirate dugu. Posebno obratite pažnju na sledeće faktore:

- Pozicioniranje - kako pozicionirate dugu (i ostatak pejzaža) u vašem snimku je veoma važno. Fotografiska pravila kao pravilo trećine može da bude od koristi kada razmišljate o fokalnoj tački i videnoj pogleda posmatrača u vašu fotografiju.
- Krajnje tačke duge - tačka u kojoj duga dotiče zemlju /horizont je važna tačka u fotografiji duge. Ovo je prirodna tačka interesovanja zato vodite računa o njoj dok kadrirate fotografiju. Možda ćete želeći da zumirate na ovu tačku ili da brzo promenite poziciju kako biste je poravnali sa nekim drugim objektom u sceni.
- Različite perspektive - brzo eksperimentišite sa različitim fokalnim dužinama (ako imate različite objektivne ili zum objektiv). Širokougaoni objektiv koji može da uhvati celitavu dugu može da vam da predivne široke snimke - ali ne zaboravite da zumiranje na deo duge može takođe da da spektakularne rezultate. Posebno obratite pažnju na mesta u kojima se duga sreće sa drugim objektima - ili na početak i kraj duge.

Prednji plan

Nemojte da razmišljate samo o pozadini fotografije duge - uzmite u obzir i prednji plan. To može da kreira dodatne tačke interesovanja snimku i može da vodi oko prema tački fokusiranja. Takođe pazite da se u prednjem planu ne nađu neki objekti koji će nepotrebno odvlačiti pažnju.

Višestruke duge

Imajte na umu da tamo gde ima jedna duga često se nalazi i druga - ili barem još jedan sloj preko prvog. Uključivanje obe duge u snimak može da da još interesantniji rezultat.

Polarizacioni filter

Ako imate polarizacioni filter eksperimentišite sa njim tako što ćete ga rotirati kako biste videli kakve efekte će imati na snimak. Ustanovite da tako možete da dobijete različite zasićenosti boja, refleksija i nivoa kontrasta u snimku što može drastično da utiče na kvalitet fotografije i pomogne vam da se duga još više istakne.

Blenda

Biranje različitih blendi će imati manje uticaja na samu dugu a više uticaja na ukupni snimak. Birajte mali otvor blende i dobićete fotografiju u kojoj je veći deo scene u fokusu (veća je dubina polja).

Stativ

Stabilizovanje fotoaparata prilikom fotografisanja pejzaža je važno, ali je posebno važno kada fotografišete duge pošto se one često pojavljuju u tamnijim uslovima (kao predoluju) a ako koristite polarizacioni filter i mali otvor blende verovatno ćete trebati da upotrebite sporiju brzinu zatvarača. Naravno, fotografije duge nisu nešto što možete da

planirate, tako da ste možda morati da nađete neke alternativne načine stabilizacije fotoaparata (kamen, panj, drvo, zid i tako dalje).

Kako da fotografišete na direktnom suncu

[Fotografija: code poet](#)

Zima je već nastupila i sve je manje sunanih dana. Ali to nas ne sprema da se polako pripremamo za proleće obiljeno sunanim zracima i fotografisanje ljudi, dece i prirode. Međutim, lepota sunanih dana donosi jedan problem za svakog fotografa koji stremi kvalitetnim snimcima - a to je fotografisanje na otvorenom pod direktnim suncem.

Snimanje na direktnom suncu može da proizvede fotografije koje imaju preveliki kontrast, oduvane svetle tonove, refleksiju svetla u objektivu i boje koje su previše jake. Takođe ako fotografišete portrete treba da se izborite sa subjektima koji žmirkaju na jakom suncu.

Dakle, šta fotograf može da uradi povodom toga?

Evo nekoliko brzih i jednostavnih saveta za borbu sa problemima vezanim za fotografisanje na otvorenom:

1. Pomerite se u senku

Neke subjekte (ili sebe) možete da pomerite u senku. Ovo je posebno važno kada fotografišete portrete, jer ljude uvek možete da pomerite na drugu lokaciju. Ponekad su najbolja najjednostavnija rešenja.

2. Napravite sopstvenu senku

Ako vaš subjekt ne može da se pomeri (na primer, pravite makro fotografiju cveta) napravite sopstvenu senku. Ili upotrebite senku nekog drugog objekta (na primer možete da upotrebite kišobran, ili veliko parče kartona da biste blokirali sunce).

3. Upotrebite blic

Većina od nas je u ivila da sunce treba da bude iza nas kada fotografišemo kako bi subjekat bio dobro osvetljen. Fotografisanje sa suncem koje vam bje u oči može da dovede do

refleksije svetla u objektivu ili da dovede do toga da je subjekt suviše taman. Ali i ovde postoji spas u obliku upotrebe blica koji vam omoguće uje da uklonite senke koje se skupljaju usled jakog kontrasta.

4. Upotrebite reflektor

Drugi način da se eliminišu senke nastale od jakog sunca je pomoć reflektora. Reflektori odbijaju svetlo od lica subjekta i omoguće uju vam da snimate sa suncem koje vam bije u oči - isto kao kada koristite blic.

5. Promenite perspektivu

Ponekad pomeranje subjekta nije moguće - ali pomeranje oko njega može da vam da sasvim drugačiju sliku subjekta. Vi možete da se pomerite na drugu stranu subjekta, možete da ga fotografišete od gore, ili možete da se spustite skroz na zemlju i fotografišete ga od dole. Na taj način promenite ugao pod kojim padaju sunčevi zraci na subjekat i dobićete njegovu sasvim drugačiju predstavu.

6. Upotrebite zaštitnu kapicu za objektiv

Smeta vam refleksija svetla u objektivu? Ako je vaš fotoaparat kupljen zajedno sa zaštitnom kapicom - izvadite je i upotrebite je. Ako je nemate - stvarno nije teško napraviti je od kartonske kutije - ili upotrebite sopstvenu šaku kao zaštitu od sunca. Samo se postarajte da vaša šaka i kapica ne upadaju u vidno polje objektivu fotoaparata.

7. Upotrebite filtere

Ponekad filteri mogu da budu od izuzetne koristi kada fotografišete na jakom suncu. Ja stalno nosim sa sobom polarizacioni ili (ND) filter. Polarizacioni filter vam omoguće iti da smanjite količinu svetla koje upada u objektiv, tako da možete i da koristite sporije brzine zatvarača i manju blendu, ako vam je bitno da imate veću kontrolu nad parametrima snimanja. Polarizacioni filter ima dodatni bonus u tome što vam omoguće uje da imate određenu kontrolu nad bojama - pogotovo ako imate plavo nebo u fotografijama.

8. Igrajte se sa podešavanjem ravnoteže beline

Mnogi digitalni fotoaparati imaju mogućnost da biraju različita podešavanja ravnoteže beline. Iako vi možete da podesite ravnotežu beline tokom obrade (pogotovo ako snimate u RAW formatu) eksperimentisanje sa ravnotežom beline može da se isplati. Ja uvek fotografišem u RAW formatu a ravnotežu beline podešavam naknadno na računaru - ali neki moji prijatelji to rešavaju na licu mesta.

9. Merenje svetla

Direktno sunce otežava precizno merenje količine svetla u sceni. Ja u ovakvoj situaciji obično biram spot merenje svetlosti na mom DSLR fotoaparatu i merim svetlo na glavnom subjektu scene koju fotografišem (tačka fokusiranja). Alternativno možete da izaberete područje srednjih tonova za merenje ako želite da skoro sve bude dobro eksponirano. Proverite vaše snimke odmah nakon snimanja da biste utvrdili da li treba da promenite podešavanja (ako imate histogram na fotoaparatu upotrebite ga) a ako imate vremena napravite nekoliko snimaka sa merenjem svetlosti u različitim delovima scene kako biste kasnije mogli da izaberete najbolji snimak.

10. Birajte doba dana za fotografisanje

Većina nas nema vremena da sedi ceo dan i čekava savršeno svetlo - ali ako vi imate vremena, imajte na umu da doba dana može da ima presudan uticaj na kvalitet fotografije. Zora i sumrak su posebno dobra doba dana za snimanje pošto je direkcija i boja svetla upotrebljivija od svetla koje imate u podne.

11. Fotografišite siluete

Izreka "Ako ne možete da ih pobedite vi im se pridružite" može ovde sasvim dobro da se primeni. Ako vam jako sunce izaziva glavobolju - zašto ga ne biste iskoristili i pretvorili vaše subjekte u siluete na svetloj pozadini? Da biste dobili ovakve snimke merite svetlo na svetloj pozadini a ne na subjektu. Tako ćete dobiti fotografije u kojima je pozadina dobeo eksponirana a subjekti su skroz tamni.

KAKO DA fotografišete prirodu

U čemu je tajna fotografisanja prelepih fotografija prirode? U ovom članku daćemo vam nekoliko saveta koji će vam pomoći i da postanete da se razvijate kao fotograf i vremenom postanete majstor za fotografisanje prirode.

Naučite da vidite svetlo

Tražite interesantne kombinacije boja, svetla, senki i tekstura. Najbolje svetlo je obično jutarnje svetlo (toplije, žuto), zatim svetlo u kasno popodne, ili u sumrak (toplije sa crvenim nijansama). Sredinu dana karakterišu guste senke i jak kontrast sa kojima senzori fotoaparata teško izlaze na kraj. Ako je pejzažna fotografija vaša velika strast, naučiti videti svetlo je najvažniji talenat, to jest veština koju treba da razvijete.

Probajte nove perspektive

Približite se cvetu ili kori drveta, možda samo na nekoliko inča. Pogledajte gore, pogledajte dole. Jedno važno pravilo je da uvek pogledate iza sebe, jer ponekad je najbolja fotografija ona pored koje ste prošli, ali ste je videli sa pogrešne strane. Zamrznite kretanje vodopada sa velikim brzinama zatvarača, ili ga zamutite sa sporim.

Neka glavni subjekat ne bude uvek u centru fotografije. Primenjujte pravilo trećina, postavljajući subjekat fotografije u levu ili desnu trećinu kadra.

Kada fotografišete pejzaže, dajte fotografiji dubinu tako što ćete uključiti u sliku kako bliske tako i udaljene objekte. Time ćete dobiti bolji osećaj veličine. Pronađite situacije u kojima bliski objekti obuhvataju udaljene objekte. Ne zaboravite da koristite stativ u ovim situacijama. To će vam omogućiti da koristite najmanju moguću blendu, kako biste dobili najveću dubinu polja.

Fotografija: [galja 99](#)

Približite se subjektu koliko je to moguće

Kada kažem da se približite mislim na to da se približite sasvim blizu. Još bliže. Ispunite scenu sa subjektom. Lako je biti daleko od subjekta, ali je teško biti i veoma blizu. Kada ste u dilemi, približite se bliže. Mnogi profesionalni fotografi su šokirani kada vide svoje prve fotografije divljih životinja. Životinje koje su oni snimili nakon dugog i bolnog praćenja su male životinje koje se jedva prepoznaju.

Međutim, često ne postoji nikakva šansa da se ispuni scena sa subjektom bez dobrog telefotobjektiva. Tako može da se desi da ste mogli da približite ali niste. Zašto? Prvo, niste uspeli da identifikujete životinju. Malo sivog u moru zelenog... o pa to je nosorog u travi! A kada ste napokon videli životinju ona vam je skroz zaokupila pažnju. Blokiral ste sve opažaje oko nje i videli ste samo nju.

Ali fotoaparati ne mogu to da urade. Oni pokazuju stvari onakvima kakve su, bez ikakvih ulepšavanja. Tako treba da imate u vidu da kada fotografišete određenu scenu, vi je u stvari smanjujete. Na primer, kada vidite pticu veličine 4 inča, ona će biti velika samo 1/4 inča u standardnoj štampi. To svakako ne može ostaviti isti utisak kao fotografije koje ste videli u časopisima. Zašto? Zato što profesionalni fotografi toliko približavaju životinjama da mogu da naprave štampu koja je veća od samog života. Blizina je ono što impresionira posmatrača.

Kako da približite tako blizu? Tajna je delom u strpljenju a delom u tehnici. Telefotobjektiv je obavezan deo opreme. Za profesionalne fotografije divljih životinja, treba vam najmanje 400 mm., 500 mm. ili 600 mm. telefotobjektiv. Ovi objektiv su nedostižni za većinu, jer su ekstremno skupi.

Ali telefotobjektiv od 200 mm. može da da dobre rezultate kod fotografisanja jelena i drugih većih životinja. Ali za manje životinje, 200 mm. nije dovoljno. Treba vam da stegnute kaiš jedno vreme ako želite da kupite telefotobjektiv od 300 mm. ili još veće žižne daljine.

Pored svega navedenog, mnogi fotografi koriste kamuflirana skloništa. To može da bude šator, zid od kamuflažnog materijala, kola, pa čak i prozor. Cilj je da divlje životinje same dođu do fotografa..

Jedan izuzetak od pravila blizine je fotografisanje pejzaža. Dok telefoto objektiv može da vam da interesantnu fotografiju planine ili potoka iz blizine, širokougaoni objektiv će najvernije odslikati ono što vidite. Vi ste sposobni da jednim pogledom obuhvatite ceo pejzaž, ali vaš fotoaparat može da obuhvati samo jedan njegov deo.

Koristite stativ gde god možete

Ovo je savet koji većina početnika ignoriše, ali vi nemojte. Kada se počinje u fotografiji sretno, glavne prepirke se vode oko toga koja tela fotoaparata su najbolja. Profesionalci se prepiru oko toga koji stativi i glave su najbolji.

Nosite stativ sa sobom svaki put kada fotografišete. Mnogi telefoto objektiv ne mogu da se drže mirno bez stativa. Telefoto objektiv takođe dovode do gubitka dela svetlosnih mogući, tako da vam često trebati da koristite manje brzine zatvarača. Na brzinama zatvarača koje su vrednosti manje od fokalne dužine vašeg objektiv (na primer, 1/50 sekundi sa objektivom od 50 mm. ili 1/200 sekundi sa objektivom od 200 mm.), vi rizikujete da dobijete mutne fotografije. Takve greške možete da minimizirate tako što ćete prisloniti fotoaparat na nepokretne objekte kao što je stena ili drvo, ali to će vam dati samo jedan stop sporiju brzinu zatvarača nego u standardnoj situaciji.

Za početnike, bilo koji stativ će biti dobar. Ali što je stativ lakši, tim su veće šanse da ćete ga poneti sa sobom. Američki fotografi prirode često nose teške stativ, ali to rade samo zato što su kola za njih produžeci njihovog tela. Na mestima gde morate da idete peške, trebaće vam lagani tripod..

Putujte koliko god možete

Najbolje prilike za fotografisanje se pojavljuju samo u određenom doba godine. Zato budite spremni da putujete, da fotografišete svako mesto u vreme kada su prilike najbolje. Iako ćete možda želeti ponovo da odete u određeno mesto ali u drugo doba godine, kako biste kreirali reprezentativniji portfolio, postarajte se da prva poseta bude u najbolje vreme za fotografisanje.

Snimajte puno fotografija

Većina ozbiljnih fotografa prave veći broj fotografija istog subjekta, probaju i različit uglove i ekspozicije. Sa današnjim digitalnim fotoaparatima, snimanje vas ne košta ništa. Kada prebacite slike na računar, izdvojte nekoliko najboljih, a ostale možete da poklonite lokalnom klubu ljubitelja prirode, ili nečemu slično. Da biste mogli puno da fotografišete uvek nosite i dopunske memorisjke kartice sa sobom.

Vodite beleške

Kao i kuvanje, ako ne možete da zapamtite recept koji ste koristili kada vam je uspeo specijalitet, onda nikada ne možete naučiti dovoljno da ga ponovo napravite. Srećom, digitalni fotoaparati beleže sve bitne podatke, kao što je ekspozicija, ravnoteža beline, blenda i shutter speed, tako da možete kasnije da ih proučite.

Vežbajte rad sa fotoaparatom

Vežbajte rad sa fotoaparatom sve dok on ne postane produžetak vašeg tela, to jest vaša druga priroda. Mnoge prilike u fotografiji prirode, i uopšte u fotografiji, kratko traju. Ne možete biti sretni ako propustite odličan snimak samo zato što niste mogli da se setite gde se isključuje automatsko podešavanje ekspozicije. Zato nemojte da ograničite vašu fotografiju samo na prirodu; koristite vaš fotoaparat gde god i kad god vam se pruži prilika. Veneranja (ne vaše) su dobro vreme za vežbanje vaših instikata i refleksa.

Uživajte u vašoj fotografiji

Nemojte da se toliko zanesete fotografijom da zaboravite da uživate u onom što vidite. Fotografija je slaba zamena za to što ste tamo, zato uživajte u lepotama oko sebe. Neka fotografija bude deo zabave i uživanja, a ne krajnji cilj (osim ako ste profesionalni fotograf). Kako budete napredovali u radu, tako ćete sve više da delite vaša iskustva i zapažanja sa drugima [photo.net-ove Nature Photography stranice](http://photo.net-ove-Nature-Photography-stranice) nude najbolje resurse na Internetu.

Čitajte knjige

Postoji mnogo dobrih knjiga o fotografisanju prirode. Nemojte da se libite da ih kupite, pošto će vam pružiti mogućnost da sagledate fotografisane pejzaže iz perspektive drugih fotografa i saznate nove "trike".

KAKO DA koristite programski režim rada na vašem DSLR fotoaparatu

Kupili ste digitalni SLR fotoaparatus zato što ste mrzeli sporo u vašeg point-and-shoot fotoaparata. Dobra vest: Vaše fotografije su sada bolje! Loša vest? Vi znate da one mogu da budu još bolje - samo kada biste se usudili da napustite "auto" režim rada fotoaparata. To je kao da se šunjate po susedstvu u novom Mustangu koriste i samo prvu brzinu. E pa više ne ete! Vreme je da preuzmete kontrolu, iza ete na crtu i nau ite šta sve možete da uradite pomo u programskog režima rada.

U auto (automatskom) režimu rada fotoaparatus donosi sve odluke umesto vas. Naravno, vi kadirate fotografiju i pritiskate okida , ali ne morate da razmišljate o podešavanju ekspozicije, i da li da upotrebite blic ili ne; fotoaparatus razmišlja o tim stvarima umesto vas. U ve ini slu ajeva ovaj režim snimanja daje solidne rezultate, ak i ako fotografije nisu na zavidnom umetni kom nivou. Me utim, prebacivanje u programski režim rada, omogu ava fotoaparatus da donosi neke odluke umesto vas, ali vama daje kontrolu nad tri bitna podešavanja: blicom, ISO osetljivoš u i ravnotežom beline.

Hajde da po nemo! Prebacite fotoaparatus u programski režim rada tako što ete okrenuti dugme za biranje režima rada na "P", kao što je prikazano na slici gore.

Blic

Vaše opcije za blic su lako razumljive. Blic nikada ne e automatski isko iti i okinuti, bez obzira na to koliko je mra na scena. Umesto toga, vi ete morati sami da ga aktivirate ako želite da ga upotrebite. Pa kada biste trebali da ga koristite? Tomovi knjiga bi mogli da se napišu kao odgovor na ovo pitanje, ali glavna stvar koju treba da razumete je slede e: Nau ite kako vaš fotoaparatus radi i ne e morati da koristite blic u problemati nim situacijama fotografisanja, a zna ete kada da ga upotrebite kako biste poboljšali scenu koriste i dodatno osvetljenje koje on nudi.

Evo na šta sam mislio. Ponekad je najbolje da upotrebie blic u situaciji u kojoj on nikada ne bi automatski opalio, kao što je fotografisanje portreta na otvorenom. U toj situaciji, svetlo blica eliminiše senke iz lica i dodaje atraktivan sjaj o ima. Da biste sami isprobali ovu tehniku, ru no izbacite blic tako što ete pritisnuti dugme za blic koje se obi no nalazi sa leve prednje strane fotoaparata. Konsultujte uputstvo koje ste dobili sa fotoaparatom ako ne možete da ga na ete.

Suprotno od ovoga, jedna od najgorih situacija u kojoj možete da upotrebite blic, sa estetske tačke gledišta je situacija u kojoj je garantovano da će blic autoamtski okinuti: fotografisanje ljudi pod sobnim svetlom. Grubo i tvrdo svetlo blica može da dovede do toga da vaši subjekti izgledaju kao da su izašli iz groba, dok će njihovo okruženje biti suviše mračno.

Da biste izbegli blic u programskom režimu rada, nemojte ništa da radite. Ono što se aktivira samo ako ga vi ručno aktivirate, zato jednostavno nemojte da pritisnete njegovu dugme. Ali kako da fotografišete u lošim svetlosnim uslovima ako ne koristite blic? Ako ne uradite ništa kako biste kompenzovali nedostatak blica, vaše slike će biti tamne i/ili mutne. Šta možete da uradite da biste to izbegli? Mnogo toga.

ISO osetljivost

Brzina zatvarača i veličina blende su dva ključna faktora koji određuju koliko svetla ulazi u fotoaparata, ali danas ne možemo govoriti o ovim podešavanjima. U programskom režimu rada fotoaparata sam bira ova podešavanja. Ali bez obzira na to ko bira podešavanja, ponekad brzina zatvarača i veličina blende nisu dovoljni da bi kompenzovali nedostatak blica u zatvorenim prostorijama. Međutim, ako povećate ISO osetljivost vašeg fotoaparata, vaš fotoaparata će biti osetljiviji na svetlo, što znači da će biti potrebno manje svetla da se dobije ispravna ekspozicija. Evo kako se to radi

Pritisnite i držite ISO dugme dok istovremeno rotirate komandno dugme. Videćete na LCD statusnom ekranu kako se menja ISO vrednost. Ako na vašem digitalnom SLR-u ne možete da nađete kako se podešava ISO osetljivost pročitajte uputstvo koje ste dobili zajedno sa fotoaparatom.

Za fotografisanje u zatvorenim prostorijama, probajte da povećate ISO na 800. Vi možete da odete (najverovatnije) do 1600 ili čak još više na nekim fotoaparatomima, ali postoji jedan problem: Što je veća osetljivost tim je veća i količina šuma koji može da uništi kvalitet slike.

Da li вреди povećati ISO osetljivost? Zavisi. Ponekad nećete želeći da dobijete izgled karakterističan za upotrebu blica, ili nećete želeći da privučete pažnju na sebe sa blicem, a u nekim situacijama ne bi vam ni vredelo da ga upotrebite - kao u situacijama kada je subjekat suviše daleko da bi blic bio od koristi. U ovakvim situacijama treba da se zapitate: Da li je malo šuma bolje nego da uopšte nemamo fotografiju? Na primer upotreba blica na rođendanskom slavlju sigurno neće dobiti atmosferu. Ali ako upotrebite ISO 800 sigurno ćete u tome uspeti.

Ravnoteža beline

Dakle rešili ste pitanje blica kao i slabih svetlosnih uslova tako što ste povećali ISO osetljivost fotoaparata. Šta sada? Postoji još jedna opcija koju vam programski režim rada prepušta da se zezate sa njim.

Možda o tome nikada niste razmišljali, ali pored činjenice da napolju skoro uvek ima više svetla nego unutra, boje svetla se tako i razlikuju. Dnevno svetlo teži da bude plavkasto, dok sobne svetiljke naginju ka žutoj boji. To obično nije problem pošto je vaš fotoaparatusposoban da kompenzuje ove razlike. Međutim, ako primetite da vaše slike imaju žute boje, znaćete da vaš fotoaparatus ne odrađuje dobro posao i da je vreme da uzmete stvar u svoje ruke.

Pritisnite i držite dugme za ravnotežu beline i vrtite komandno dugme. Videćete kako se menjaju ikone na LCD statusnom ekranu, kao što je svetiljka, sunce, oblak i fluorescentna svetiljka. Siguran sam da znate kakve vrste svetlosnih izvora označavaju ove ikone. Probajte onu ikonu koja najbolje opisuje vaše svetlosne uslove.

Eksperimentišite! Mnogi ljudi vole da koriste podešavanje za oblačno nebo čak i kad napolju nije oblačno.

Pored automatskog podešavanja ravnoteže beline, postoji još jedno podešavanje koje treba da poznajete: ručno podešavanje ravnoteže beline. Ručno podešavanje ravnoteže beline nije jednostavno, ali može jako da se isplati. Možda ćete trebati da konsultujete uputstvo fototaparata za tačnu proceduru, ali ukratko radi se o sledećem: izaberite jedno od podešavanja ravnoteže beline koje smo gore opisali, zatim fotografišete nešto što je potpuno belo. Mnogi profesionalci nose sa sobom belo papir i kartona baš za ovu namenu, ali bilo šta što je belo može da posluži. Ispunite ceo kadar sa belom površinom, tako da nikakva druga boja ne upada u scenu. Nakon što ste podesili ravnotežu beline pomoću ovog snimka, možete da napravite koliko god hoćete snimaka u datom okruženju i biti ćete sigurni da će boje biti verodostojne.

Zaključak

estitam! Upravo ste značajno proširili vaše horizonte u svetu digitalna fotografije i ušli u jedan novi svet. Ako vam je ovo previše informacija za prvi put, zapamtite sledeće: Uvek možete da se vratite na Auto režim fotografisanja. Pored toga, prebacivanje na programski režim snimanja ne znači da treba da uradite sve što smo ovde naveli. Ako želite samo da promenite ISO osetljivost, to je u redu. U tom slučaju nema potrebe da dirate blic ili ravnotežu beline.

Nemojte da zaboravite da vratite podešavanje ravnoteže beline na automatsko određivanje kada ste završili fotografisanje. Nema ništa goreg od toga da naletite na potencijalno odličan snimak, snimite nekoliko fotografija samo da biste otkrili da sve fotografije imaju predivnu nijansu plave boje zato što je vaše podešavanje ravnoteže beline ostalo na parametrima koji su prilagođeni sasvim drugim svetlosnim uslovima.

Takođe nemojte da zaboravite da smanjite ISO osetljivost kada napustite situaciju sa lošim svetlosnim uslovima. Automatsko podešavanje ravnoteže i nisko ISO podešavanje su obično dobri za dnevne šetnje u potrazi za dobrim snimkom. Nakon izvesnog vremena ovo prebacivanje vrednosti će postati deo vas i bez razmišljanja ćete ga izvoditi.

KAKO DA koristite ručni režim rada fotoaparata

U ovom članku naučite kako se koristi ručni režim rada sa digitalnim SLR fotoaparatom. Do sada ste već naučili da koristite blic, ISO osetljivost i ravnotežu beline. Ako niste, onda pročitajte prvo naše prethodne članke koji se bave ovim temama. Nakon što ste savladali navedene elemente i opcije rada sa digitalnim SLR fotoaparatom vratite se na ovaj članak da biste se upoznali sa detaljima vezanim za ovaj napredni režim fotografisanja. U ovom režimu rada naučite kako se koristi velika blende i brzina zatvarača. Pa hajde da krenemo. Prebacite vaš fotoaparat u manuelni (ručni) režim rada tako što ćete okrenuti dugme na gornjem delu fotoaparata na "M" podešavanje, kao što možete da vidite na slici gore.

U suštini, vaš fotoaparat je samo kutija sa rupom i senzorom za svetlo. Ako odgovarajuća količina svetla uđe kroz rupu i padne na senzor, vi ćete dobiti dobro eksponiranu fotografiju. Ako na senzor padne previše svetla, dobićete smeđe. Vi već znate da u programskom režimu rada možete da kontrolišete osetljivost senzora tako što ćete promeniti ISO vrednost, ali u ručnom režimu rada vi takođe možete da kontrolišete i količinu svetla koja uđe do senzora. To radite pomoću zatvarača i blende.

Zatvarač

Zatvarač kontroliše koliko dugo se rupa na fotoaparatu bitno otvorena. Ostavite je otvorenom duže vreme i puno svetla ući unutra. Otvorite je za kratko vreme i manje svetla ući do senzora. Toliko je to jednostavno!

Pa, ne baš. Ako imate veliku brzinu zatvarača vi možete da zamrznete brzi pokret, kao što je neki momentat u sportskom takmičenju, prštanje vode i slično. Loša strana? Mnogo manje svetla ući u fotoaparat i vaša fotografija može zbog toga da ispadne tamna. Suprotno od toga, vi možete da upotrebite sporije brzine zatvarača kako biste kompenzovali loše svetlosne uslove - što je otvor duže otvoren, tim će više svetla ući, jel tako? Ali i ovo ima svoju manu. Sa manjim brzinama zatvarača veće su šanse da će se subjekat pomeriti dok je zatvarač otvoren, što može da dovede do zamudne fotografije.

U automatskom i programskom režimu rada, fotoaparat sam odlučuje koju brzinu zatvarača će da upotrebi. Ponekad ćete dobiti rezultat koji ste želeli a ponekad nećete. Na primer, fotoaparat ne zna da vi želite da zamrznete pokret. Sve što on zna je da li dovoljna količina svetla ulazi u fotoaparat da bi se dobila optimalna ekspozicija.

Me utim, kada se fotoaparat nalazi u ru nom režimu rada, vi kontrolišete brzinu zatvara a kako biste dobili onakvu fotografiju kakvu želite.

Da biste promenili brzinu zatvara a u ru nom režimu rada, samo okrenite komandni to ki (1) i pratite kako se brojevi menjaju na LCD statusnom ekranu (2).

Blenda

Dok brzina zatvara a odre uje koliko dugo e rupa u fotoaparatu biti otvorena, blenda odre uje koliko e veliki biti otvor. Što je otvor ve i, tim e više svetla u i u fotoaparat i pasti na senzor. Što je manja rupa, tim e manje svetla u i. Veli ine blende se izražavaju u "f-stopovima." Da sve ovo bude još više zbunjuju e, ve i broj f-stopa ozna a va manji otvor, dok manji broj f-stopa ozna a va ve i otvor. To zna i da f/4 ozna a va ve u blendu dok f/11 ozna a va manju blendu.

Možda e te u odre enim situacijama želeti da upotrebite ve u blendu, recimo f/3.5, da biste kompenzovali slabe svetlosne uslove, ali postoje odre eni sporedni efekti o kojima morate da vodite ra una: dubina polja, iliti DOF. Ve i otvor objektiva (mali f-stop broj) daje veoma malu dubinu polja (DOF), dok manji otvor objektiva (veliki f-stop broj) vam daje mnogo ve u dubinu polja (DOF).

Ali šta dubina polja, tojest DOF, ozna a va? Dubina polja odre uje koliko detalja u fotografiji e biti u fokusu. Ako imate veliku dubinu polja, onda e pored glavnog

subjekta i drugi objekti na različitim udaljenostima od vas biti u fokusu. Ako imate malu dubinu polja, onda će u fokusu biti samo glavni subjekat, dok će pozadina i drugi objekti na različitim udaljenostima od subjekta biti van fokusa, to jest biće mutni. Na primer, ako fotografišete portrete želećete da samo subjekat bude u fokusu a da sve ostalo bude mutno. U tom slučaju koristićete malu dubinu polja, to jest manju f-stop vrednost. Sa druge strane, ako fotografišete pejzaže, u većini slučajeva želećete da sve bude u fokusu. U toj situaciji koristićete veliku dubinu polja, to jest veću f-stop vrednost.

Kada radite u ručnom režimu rada, promenite veličinu blende tako što ćete pritisnuti dugme za blendu, rotirajte komandni točnik i pratite kako se vrednost menja na LCD ekranu.

Spajanje u jednu celinu

Dakle sada imate dva glavna parametra za upotrebu ručnog režima rada, brzinu zatvarača i veličinu blende, od kojih oba imaju istu svrhu: kontrolisanje količine svetla koja će pasti na senzor fotoaparata. Vi dobijate istu količinu svetla kada koristite veliku blendu i veliku brzinu zatvarača kao kada koristite malu blendu i malu brzinu zatvarača. Da li vam je to razumljivo? Ako imate veliku rupu koja je otvorena kratak vremenski period, to je isto kao kada imate mali otvor koji je otvoren duže vreme. U oba slučajeva za rezultat ćete dobiti istu količinu svetla, to jest istu ekspoziciju.

Pa u čemu je onda razlika? Razlika je u sporednim efektima koje smo gore opisali. Ponekad ćete želeći veliku brzinu zatvarača kako biste zamrzeli neku brzu akciju, a u nekoj drugoj situaciji ćete želeći veliku blendu kako biste dobili malu dubinu polja, i tako dalje. Ono što je vama bitno je da odredite količinu svetla u vašem fotoaparatu, ali u ručnom režimu rada vi birate kako će potrebna količina svetla da dođe do senzora, na osnovu onoga što želite da dobijete na fotografiji.

U automatskom i programskom režimu rada fotoaparati obično bira neko srednje podešavanje veličine blende i brzine zatvarača, koje obezbeđuje dobru ekspoziciju i istovremeno izbegava ekstreme - kao i bilo kakav oblik kreativnosti.

Zapamtite da je i ISO osetljivost bitan faktor. Na primer, ako želite da fotografišete u zatvorenom prostoru neki sportski događaj, kao što je takmičenje u borilačkim veštinama, znate da vam treba velika brzina zatvarača. Ali tako će znate da pri takvoj brzini rizikujete da ne dobijete dovoljnu količinu svetla za dobru ekspoziciju. Šta da radite u takvoj situaciji? Povećajte ISO vrednost! U zatvorenom prostoru ima malo svetla, a većina ISO vrednost, kao što je 800, omogućuje da i manje svetla bude dovoljno za dobru ekspoziciju. Tako će treba da izaberete najveći otvor blende koji imate: f/3.5 umesto f/2.8 ako imate. Ako uradite navedene stvari, možete da dobijete dobru ekspoziciju čak i sa velikom brzinom zatvarača koja vam je neophodna da biste zamrznuli akciju. Vaša fotografija će možda da pati od malo više šuma, i male dubine polja koje će dovesti do toga da će sve iza subjekta biti mutno, ali šta ima veze? Bolje to nego da uopšte ne snimate fotografiju. Sve u fotografiji je vezano za pravljenje kompromisa.

Uzmimo drugi primer. Pretpostavimo da napolju snimate portret i to po svetlom sunanom danu. Mala dubina polja je u ovom slučaju dobra. To što se sve sem vašeg subjekta bitno zamućeno je dobro jer se tako pažnja u potpunosti bitno usmerena na njega, zato podesite veliku blendu, najmanje f/4. Međutim, sa tako velikim otvorom, možda se previše svetla padati na senzor tako da se slika bitno preeksponira. Šta možete da uradite da biste rešili ovaj problem? Prvo, podesite fotoaparata na najmanju ISO vrednost. Drugo, postarajte se da brzina zatvarača bude veoma velika - probajte 1/1000 sekunde. Na ovaj način dobijete dobru ekspoziciju, čak i ako imate veliku blendu po svetlom sunanom danu.

Ako vam ne uspe iz prvog pokušaja nemojte da se nervirate! Snimite sliku, pogledajte kako izgleda na LCD ekranu na zadnjem delu fotoaparata i promenite podešavanja u skladu sa rezultatima. Iskusni fotografi dobro procenjuju potrebna podešavanja za različite uslove, ali čak i oni proveravaju rezultat kako bi bili sigurni.

Prioritetni režimi rada

Sve ovo što smo rekli do sada je puno novih informacija koje treba zapamtiti. Podešavanje f-stopova, brzina zatvarača, i ISO osetljivosti dok istovremeno u glavi pokušavate da dobijete savršenu kompoziciju može da bude teško, pogotovo za početnike. Možda razmišljate da sve ovo zaboravite i držite se programskih režima rada, i uopšte se više ne udubljujete u način rada vašeg fotoaparata.

Nemojte da odustajete! Evo dve prečice koje će vam olakšati kalkulisanje koje treba da odradite, omogućuju vam da istovremeno dobijete fotografiju koju želite. Nemojte da me psujete što vam o njima nisam govorio odmah na početku. Dva režima rada o kojima govorim su prioritet blende ("A" ili "Av"), i prioritet zatvarača ("S" ili "Tv").

Pretpostavimo još jednom da fotografišete sportski događaj. Šta vam je najbitnije? Brzina zatvarača, pošto želite da zamrznete pokret. Jedini razlog zbog kojeg su vam bitna i druga dva podešavanja je da kompenzujete veliku brzinu zatvarača. Ako koristite prioritet zatvarača, vi možete da naredite vašem fotoaparatu da deo posla odradi umesto vas. Ako stavite komandni točnik na "S" vi govorite vašem fotoaparatu sledeće: "Ja odredim brzinu zatvarača, a ti podesi blendu umesto mene." Vi ćete i dalje trebati da izaberete ISO osetljivost, ali se fotoaparata da izračuna - na osnovu svetla u prostoru i brzine zatvarača koju ste izabrali - koje podešavanje blende da upotrebi da bi dobio dobru ekspoziciju. Super, zar ne?

Brzinu zatvarača u režimu prioriteta zatvarača birate na isti način na koji to radite i u ručnom režimu rada: Rotirajte komandni točnik i pratite brojeve na LCD statusnom ekranu.

Prioritet blende funkcioniše na istom principu. Kada fotografišete portret na sunanom danu, šta vam je najvažnije? Blenda. Treba vam podešavanje koje će dati malu dubinu polja. Jedini razlog zašto menjate brzinu zatvarača je da biste obezbedili dobru ekspoziciju. Ali i ovde vi možete da naterate fotoaparata da odradi deo posla za vas. Ako

postavite komandni točki na "A" vi kažete fotoaparatu sledeće: "Ja sam izabrao f/4, a ti odredi koja brzina zatvarača je potrebna da bismo dobili dobru ekspoziciju." To je sve što treba da uradite. Vi i dalje treba da izaberete odgovarajuću ISO vrednost, ali i brzina zatvarača biti automatski određena.

Pošto je blenda najvažniji parametar u režimu prioriteta blende, možda nećete morati da pritisnete dugme za blendu; jednostavno rotirajte komandni točki i pratite brojeve na LCD statusnom ekranu.

Zaključak

Sada kada u teoriji znate sve što treba da znate, evo nekoliko stvari koje možete i koje treba da isprobate. Pronađite neku sportsku akciju: decu na skejtbordovima, vašu detku kako preskače konopac i slične akcione scene. Prebacite vaš fotoaparat u prioritet zatvarača i podesite ga na 1/800 deo sekunde ili još višlje. Izaberite veliku ISO vrednost ako se nalazite u zatvorenoj prostoriji ili je smanjite ako se nalazite na dnevnom suncu. Snimite fotografiju. Da li ste uspeali da zamrznete akciju? Ako je konopac koji preskače vaše dete zamuren, probajte da još povećate brzinu zatvarača. Ako vam slika ispadne tamna, još povećajte ISO osetljivost.

Nakon toga prošetajte se u parku sa prijateljem i snimite nekoliko portreta. Prebacite fotoaparat u prioritet blende i izaberite najveću blendu koju možete: najverovatnije je to f/3.5. Ispunite kadar sa vašim subjektom i snimite fotografiju. Da li ste dobili meku, zamurnu pozadinu na kojoj se vaš prijatelj dobro ističe? (probajte i sledeće: stavite prijatelja u senku i fotografišite ga sa blicem!)

A ako se osećate posebno hrabrim, pređite u ručni režim rada u kojem možete da kontrolišete i brzinu zatvarača i veličinu blende. Predlažem vam da koristite ručni režim rada samo kada ne žurite. Prošetajte se i fotografišite drvo ili klupu u parku. Ovakvi subjekti neće izgubiti strpljenje dok snimite četiri ili pet fotografija kako biste dobili savršeno podešavanje.

Ovladavanje brzinom zatvarača i veličinom blende nije lako, ali je zato rezultati opravdati uloženi napor. Razumevanje načina na koji oni funkcionišu omogućuje vam da kontrolišete ne samo količinu svetla koja ulazi u fotoaparatus, već i da dobijete umetničke rezultate koje ste i želeli; možete da dobijete rezultate koje nijedan fotoaparatus ne bi izabrao za vas. Zapamtite da možete da koristite i prečice u obliku prioriteta blende i prioriteta zatvarača. Oni će vam znatno olakšati život.

Uživajte! Više niste samo pritiskač dugmadi, ne vi. I ne više. Sada ste dobro zagazili na put koji će od vas napraviti pravog fotografa. Sve što vam sada treba je praksa. Zato krenite i srećno fotografisanje!

Recimo da svetlomer izmeri brzinu zatvarača od 1/125 sekunde i blendu od F4.0. Kada podesim fotoaparat na +1EV kompenzaciju ekspozicije, blenda se otvara za 1 f-stop (na F2.8), dok brzina zatvarača ostaje nepromenjena (1/125 sekundi). Dakle ja sam namerno podesio fotoaparat da preekspanira.

Kada podesim fotoaparat na -1EV kompenzaciju ekspozicije, fotoaparat zatvara blendu za 1 f-stop (na F5.6), dok zadržava brzinu zatvarača koja je prvobitno podešena (1/125 sekundi). Ovog puta ja sam namerno podesio fotoaparat da podekspanira.

Sigurno se pitate zašto bi bilo ko namerno hteo da preekspanira ili podekspanira fotografiju? Zato što postoje situacije kada svetlomer vašeg fotoaparata može da se prevari.

Na primer, uzmimo situaciju u kojoj fotografišete subjekat u sceni koja je puna svetla (plaža po sunanom danu, ili scena gde je subjekat okružen snegom). U ovim situacijama, ako biste koristili merenje svetlosti koje uzima proseku u celavoj sceni, vaš fotoaparat bi mogao da bude prevaren da izabere veliku brzinu zatvarača ili malu blendu (pod pretpostavkom da je ISO vrednost nepromenjena), što će za rezultat dati da subjekat koji je podekspaniran. Međutim, ako izaberete pozitivnu kompenzaciju ekspozicije, u sledećem snimku glavni subjekat će biti dobro eksponiran - mada će okolina biti preekspanirana.

Drugi primer je scena u kojoj je okolina previše tamna, a fotoaparat određuje ekspoziciju prema manjku svetlosti birajući malu brzinu zatvarača ili veliku blendu (pod pretpostavkom da je ISO nepromenjen), što će za rezultat dati preekspaniranje. Biranjem negativne kompenzacije ekspozicije vi ćete podekspanirati okolinu, ali će glavni subjekat biti dobro eksponiran.

To su samo dve od mnogo situacija u kojima biranje pozitivne ili negativne kompenzacije ekspozicije ima smisla. U stvari, mnogi fotografi koriste braketiranje ekspozicije kada snimaju važnu scenu kako bi osigurali da će bar jedan snimak biti dobro eksponiran.

Napomena: Braketiranje ekspozicije je funkcija fotoaparata koja vam omogućava da napravite seriju od tri fotografije sa jednim okidanjem, gde će prva fotografija koristiti

izmerenu ekspoziciju, druga fotografija e koristiti pozitivnu kompenzaciju ekspozicije a tre a fotografija e koristiti negativnu kompenzaciju ekspozicije.

Na priloženim slikama možete da vidite prakti an primer primene pozitivne kompenzacije ekspozicije.